

РЕШЕНИЕ

№ 5017

гр. София, 13.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 17.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Мария Малинова, като разглежда дело номер **10575** по описа за **2024** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на С. С. К., чрез адв. Л. срещу Решение 3178/04.07.2024. г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 5-ти състав, постановено по АНХД № 10748 по описа за 2021 г., с което е потвърден Електронен фиш (ЕФ) за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство Серия К № 4093946, издаден от СДВР. С потвърдения ЕФ на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 1, т. Зот Закона за движение по пътищата (ЗДвП) на касаторът е наложено административно наказание "глоба", в размер на 100 лева, за извършено нарушение на чл. 21, ал.1 от ЗДвП.

В касационната жалба се релевират доводи за незаконосъобразност на процесното решение, като постановено в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. Според касаторът мястото на нарушението не е индивидуализирано, не е уточнено кое правило от разпоредбата на чл.21 от ЗДвП е нарушено, не е посочен толерансът, който се отчита при установяване на нарушението, липсва протокол и снимка на поставената камера, както и доказателства, че именно процесният автомобил е превишил скоростта. Моли за отмяна на оспореното решение. Претендира разноски.

Ответникът СДВР изразява становище за неоснователност на жалбата отговор на касационната жалба. Претендира юрк. възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XIII -ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Въззивният съд е приел от фактическа страна, че на 27.10.2020г., в 10.26ч. автомобил Т. К. с рег [рег.номер на МПС] , собственост на С. С. К. се е движил по бул. М. [населено място], от [улица] М. към ул. Самара , при ограничение на скоростта от 50км/ч, за населено място , като автомобилът се е движил със скорост 72км/ч., след приспаднал толеранс от 3% в полза на водача. Нарушението е установено с техническо средство №11743с7.

Въз основа на видеоматериала, СДВР издал електронен фиш за налагане на глоба серия К № 4093946, с който на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 2, т. 6 ЗДвП на К. била наложена глоба в размер на 100 лв. за нарушение на чл. 21 ал.1 от ЗДвП.

СРС е достигнал до извода, че заснемането на административното нарушение, е извършено с одобрен тип техническо средство, което към момента на заснемането е било технически изправно. Приел е, че заснемането е извършено при спазване на правилата за това и че от приобщените писмени доказателства и веществени доказателствени средства /снимков материал/ по безспорен начин се установяват елементите от фактическия състав на административното нарушение, за санкционирането на което е издаден електронният фиш. Посочил е, че деянието правилно е квалифицирано като административно нарушение по чл. 21 ал.1 от ЗДвП и на извършителя му е наложено предвиденото за него в чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 2, т. 3 от ЗДвП административно нарушение - глоба в размер на 100 лв.

Настоящият състав намира обжалваното решение на районния съд за правилно и обосновано. Фактическата обстановка по делото е правилно установена при спазване принципите на чл. 13 и чл. 14 от НПК, във вр. с чл. 84 от ЗАНН. Събрани са писмени доказателства и веществени доказателствени средства, относими към всички факти, включени в предмета на доказване. Изводите за осъществяването на правно релевантните факти са направени след обективно, всестранно и пълно обсъждане на приобщения доказателствен материал в неговата съвкупност. В решението е обективизирана извършената от съда дейност по оценка на доказателствата, като са посочени фактите, които са приети за установени и доказателствата за това. Противно на твърденията на касатора, не се установяват пороци в административнопроизводствената дейност на органа от такъв характер, че да е опорочено по съществен начин производството по ангажиране на административнонаказателната отговорност на лицето. Налице са както протокол от поставяне на автоматизирано средство за заснемане, така и снимка на същото.

Доколкото възраженията в касационната жалба не се различават от тези, изложени

пред въззивната инстанция и предвид обстоятелството, че касационният състав напълно споделя доводите на СРС, то не счита за нужно да ги приповтаря в настоящето решение. Мястото на нарушението е достатъчно конкретизирано като изискването за точно посочване не следва да се абсолютизира. Нарушението е квалифицирано като такова по чл. 21 ал.1, норма, въвеждаща забрана за превишаване на определените стойности на скорост. В случая, редът за съставяне на АУАН и НП в случая е неприложим. Не се споделят аргументите, че е нарушен редът на Наредбата. По делото е приложен Протокол за използване на АТСС, в което се съдържат всички нужни реквизити за удостоверяване законосъобразността на извършените заснемания. Става ясно, че автомобилът се е движил с 75 км/ч, и след приспадане на толеранса е посочено превишение на скоростта със 22 км/ч. Разпоредба на чл. 188 от ЗДвП указва, че собственикът на МПС отговаря за нарушения извършени с него ако не посочи на кого е предоставил МПС-то. Това не е задължение на органа, а право на страната, санкционирана за нарушение по този закон. В ЕФ това право е указано, поради което неупражняването му е избор на собственика на МПС и не може да се отрази на законосъобразността на оспорения ЕФ.

При тези фактически установявания съдът не споделя доводите на касатора за допуснати нарушения.

Следва да се посочи, че законодателят е установил облекчена форма и процедура по издаване на ЕФ в разпоредбите на чл. 189, ал. 4-12 от ЗДвП, при която не се съставя акт за установяване на административно нарушение (АУАН). По силата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното заплащане. Законоустановените реквизити на документа не предполагат посочване на датата на неговото издаване, а единствено на дата и час на извършване на нарушението, което е логично предвид установяването му с автоматизирано техническо средство по смисъла на пар. 6, т. 65 от ДР на ЗДвП. Съгласно пар. 6, т. 63 от ДР на ЗДвП "Електронен фиш" е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи.

Законосъобразен е изводът на решаващия съд, че обжалваният правораздавателен акт е издаден при наличие на условията, визирани в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП и съдържа изискуемите в същата разпоредба реквизити. В електронния фиш са отразени данни за териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното й заплащане.

Предвид всичко изложено настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и съответстващо на материалния закон. Не са налице релевираните в касационната жалба касационни основания за отмяната му, поради

което на основание чл. 221, ал. 2 от АПК същото следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на делото, на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение. Съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 и, ал. 3 от ЗАНН в съдебните производства страните имат право на присъждане разноси по реда на АПК. На основание чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН, във връзка чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, съдът счита, че следва да определи минимално възнаграждение от 80 лева за участието на юрисконсулта на ответника, като тези разноси следва да бъдат възложени на касатора. Мотивиран от горното,

Административен съд – София град, XIII-ти Касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение 3178/04.07.2024. г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 5-ти състав, постановено по АНХД № 10748 по описа за 2021 г.

ОСЪЖДА С. С. К. да заплати на СДВР сумата от 80/ осемдесет/ лв. разноси по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест

Председател:

Членове: